

Nei, sanniliga dāmar mār litið hasa greinina, ið »Harmur kristin« skrivaði her í blaðnum fyrri einum 14 dögum síðani um gávuna, missionerunin á Tvöroyri sendi einum arbeiðsleysum manni gamlaársdag. Eg haldi, at ein slík frásögn átti ikki at komið fram í almennum blað, hon skuldi í minsta lagi ikki komið út um staðin, har hendingin fór fram. Meira havi eg so ikki at siga um hetta.

Men nú kemur ein maður fram í Dimmalætting við eini grein um hetta sama evni. Hesin maður nevnr seg P. S. Sivertsen og er vist búsitandi í Havn. Grein sína nevnr hann »Ljót takkarlön«. Og hann gevur ábreiðslur, ja, tað kann nokk vera. Hann sigur sum sína hugsan, at tað er ein góðgerð av missionerinum at hava havt henda arbeiðsleysa mann og hansara 7 börn í huga, tá nakað var til avlops frá hugnaligari samkomu í meinigheitshúsinum. Og so heldur hann, at greinin er so full av hatri og óndskapi móti missionerinum, at tað tykist ikki at vera nakar »harmur kristin«, ið hevur skrivað hana.

Ínú skal eg siga tygum nakað, harra Sivertsen. Tygum hava ikki hugsað tygum reiðiliga væl um, tá tygum skrivaðu hasa greinina. Hóvdu tygum havt gjørt tað, so hövdu tygum — fyrri at taka tað fyrst — havt skrivað í sama blað, har ábreiðslan stóð, so tey somu, sum lisið hövdu greinina, eisini fingi høvi til at lisið aftursvar tygara. Sum nú er, hava nökur menniskju lisið eina ábreiðslu í einum blað, og nökur onnur hava lisið verju tygara í einum øðrum blað. Slíkt er ikki væl umhugsað. Tó vil eg ikki leggja tygum undir nakra — fyrri at brúka tygara egnu orð — *ljóta framferð*. Í besta tilfelli kunnu tygum fáa nökur menniskju, ið einans hava lisið grein tygara, at siga nakað sum so: Nei, sum hasin Sosialurin ber seg at! Tí nakað álítandi bílæt av tí, ið fór fram, fáa tey ikki av grein tygara.

»Hvør ber, sum hann roynir.« Og tygum bera missionerinum væl — sum rímligt skuldi verið, eisini. Tað er einki at ivast í, hóast eg ikki kenni mannin, at mangt gott er at siga um hann.

Men setið tygum niður og hugs-ið um, hvussu sárt tað má kennast einum manni, ið hevur 7 börn og onga arbeiðsløn hevur fingið í 3. mánaðar, at har kemur *sendiboð* við heilsan og spyr frá missionerinum, um hesin maður vil hava nakað avlop. »Sukur og sovordíð«, frá eini jólatræveitslu. Tygum, tað er altíð sárt at taka móti olmu, og serstakliga tá lítil og eingin hjálp er í tí, sum givið verður. — Nei, ringt er at vera fátækur og tykkin, tað er vist.

Tygum skriva, at tygum leingi hava ynskt eftir, at tað skuldi verið stórri arbeiði í gongd innan

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

AÐALFUNDUR

Arbejdsmanafelagið „Fylking“ heldur aðalfund leygar-dagin 28. januar 1956 kl. 19.

Dagsskrá eftir gr. 20 í felagslógini.

NEVNDIN

fyrri kirkjuna fyrri at hjálpa teimum, ið hjálp tørva.

Jamen, vælsignaður maður, far á gongd og ger nakað, at tað kann verða til nakað veruligt, hetta ynski tygara; tí sanniliga krevst tað. Men tað nyttar einki at sita hendur í favn og ynskja. Fá gongd á! Men ansið so eisini eftir, at tað, ið gjørt verður, veruliga hevur nakran týðning fyrri hann, ið hjálp hevur fyrri neyðini, so hjálpin, tit veita, ikki einans ríður upp blóðandi sár; tí tað er nóg sárt í sær sjálvum at vera so illa fyrrikomin, at hjálp er pákravd — ikki bara eitt sindur av avlopi, sum vit ikki reiðiliga vita, hvat vit skulu gera við. Tað má jú kennast sárt fyrri hann, tað verður sent til, hvør hann so er. Honum, sum ikki var mentur at standa, hjálpið honum aftur á fótur — bæði andaliga og verðsliga — tá gera tit eina veruliga góðgerð, sum ikki krevur at nakar kemur fram í blóðunum at bera í bótuflaka fyrri mann, ið heldur seg hava hjálpt, soleiðis sum tygum nú gjörði sjálvur.

Og so til síðst sláa tygum eftir manninum, ið greinina skrivar, og spyrja hann, hví hann ikki segði nökur kristilig orð við hin arbeiðsleysa, sum longdist eftir at hoyra tey, tá hann nú kortini var staddur inni hjá honum, »heldur enn at koma við ljótum álópi á missioner-in fyrri tað góða, hann vildi sýna hesum fólki við at senda teimum nakað av mati.«

Eg veit ikki, um maðurin gjörði tað; men tygum, harra Sivertsen, hvaðani vita tygum, at hann *ikki* gjörði tað? Og vita tygum í heila tíkið, hvat hann vildi manninum? Hví skriva tygum soleiðis?

Nei, tygum, eg haldi ikki, at handan greinin átti at verið komin í hetta blaðið. Men eg kann siga tygum, at eg haldi, at tygara grein átti enn minni at verið skrivað, tíansheldur prentað.

Jannaðarmaður í Havn.

Setið lýsing tygara

SOSIALIN

TØKK

Okkara hjartans tøkk til tykkum øll, ið sýndu okkum samkenslu nú kæri maður, faðir og abbi okkara

TH. M. STRØM,
Trongisvági

fór heim. Ein serlig tøkk til tykkum, ið pyntaðu kirkjuna.

p. t. Sandavági, 20.—1. — 56.

Hanna Strøm,
børn og barnabørn.

Dagblaðið firtið

Fyrri ikki so langari tíð síðani var tað ein Dani, nevndur Asger Möller, kennari á Tvöroyri, sum gav seg í hernað móti bókasav-ninum og formanninum P. M. Dam Tað var ikki við mýkindum, hann royndi at skuldseta starvsbróður sín fyrri bæði líkt og ólíkt, og sjálvandi var slíkt fæði fyrri Dams mótsðumenn, bæði á Tvöroyri og aðrastaðni um landið. Besta prógv fyrri tí er, at ikki himpraðist Dagblaðið leingi, til tað legði uppi, og tað royndi at krúna Möller ósannleikans skrivning um bóka-savnið á Tvöroyri.

Men hví vendir ikki Dagbl. sær nú til hr. Möller eins og hini blóðini eisini áttu at gjørt, og spyr hann, hvat hann fekk burtúrú allari virðismiklu skrivning síni, og um ikki kennarar, eins og Möller er, hava verið á bókasavninum, sama onkur bóka-vörður hevur verið har, og teir fingi púra einki burtur úr tí, ið Möller hevði framfört fyrst í Føroyatíðindi og síðani í Dimmalætting.

Tá harra Möller hevur fingið seg til at skriva slíkt, má ein hava loyvi til at trúgva, at hann hevur gjørt tað uttan at vera vitandi um nakrar bókur á bókasavninum, men einans hevur gjørt tað av persónpolitiskum grundum — og möguliga eisini eftir óálítandi tíð-indum á plássinum. Men nú mátti Føroyatíðindi og Dagblaðið og hini blóðini vítað okkurt nýtt frá flakavirkinum á Tvöroyri, har Dam ikki er formaður.

Men til alla lukku var tað ikki

nokk við tí. Tá ið hesin sami Möller einki fekk burtur úr tí at loypa á Dam viðvíkjandi bóka-savninum, so ger hann ikki vandari enn so, at hann í Dimmalætting nr. 104 ger álóp á H. A. Djurhuus viðvíkjandi Føroya sögu. Nú tekur Dagbl. ikki undir við A. M. sum í bókasavngöllum; men tvørtur ímóti vísur hetta seg at vera komið blaðnum ógviliga illa við, soleiðis at tað ongatíð vildi havt styðjað Möller í sínari cowboy-skriving. Men Dagbl. skal tó hava rætt í tí, at mætarí menn enn A. M. skulu stiga í fótaspor H. A. Djurhuusar og P. M. Dams.

Væl dāmar Dagblaðnum, tá ið tað er teirra mótsðumenn, ið traðkað verður á, og sum oftast roynir tað at sleppa sær upp í leikin. Men so skjótt sum tað er onkur av Dagblaðsmonnum, sum talað verður at, so nístur tað sum stungin grísur.

Dj.

Føroya Fólkaháskúli.

Summarskeið fyrri gentur byrjar á háskúlanum 1. mai.

Tær, sum ætla sær á skúlan, kunna søkja sær studning frá Landsstýrinum. Bønarbrev um studning eigur at vera Landsstýrinum í hendi áðrenn 16. mars, og samstundis eigur innskrivningarseiðil at vera sendur skúlanum.

Umsóknarbløð, innskrivningarseiðlar eins og allar upplýsingar fáast við at venda sær til skúlans.

Komið fjølmentar.

Føroya Fólkaháskúli, 14. januar 1956.

Marius Johannesen,
fyrstioðumaður.

VALDEMAR LÜTZEN

Telf. 1020

Thorshavn.